

RIIGI TEATAJA

Nr. 46.

1. juunil 1934.

Nr. 46.

- Art. 402. Ärimaksu osas Otsemaksude seaduse muutmise ja täiendamise dekreet.
403. Tulumaksu seaduse täiendamise ja muutmise dekreet.
404. Maiusainete-maksu seaduse kaotamise dekreet.
405. Rahakapitalide tulude maksu osas Otsemaksude seaduse täiendamise ja muutmise dekreet.
406. Otsus pensionikapitali heaks kinnipeetava maksu kohta.
407. Määrus raudtee ülesõidu- ja ülekäigukohtadel hoiatusmärkide ülesseadmise kohta.
408. Korstnapühkijate taks Tartus.

402. Ärimaksu osas Otsemaksude seaduse muutmise ja täiendamise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 15. mail 1934.

I.

Otsemaksude seaduse (VSK V köide 1914. a. v.a., ühes hilisemate muudatuste ja täiendustega) § 453 p.p. 6, 8, 11, 28 ja 42, § 510, § 513, § 516, § 519 p. 1 lit. „a“ ja p. 1 lit. „1“ muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 453 p. 6. Üldsuse heakoraks, üldsuse tervishoiuks, rahva toitlustamise abistamiseks või põllumajanduse ja kodukäsitöö arendamiseks asutatud ettevõtted, mis väljarentimatult peetakse avalikõiguslike asutuste poolt.

Majandusministri otsusega tunnustatakse maksustamisele kuuluvateks osalt või täielikult eelmises lõikes nimetatud ettevõtted, kui need taotlevad kasusaamise sihte või osutuvad võistlejateks samal alal tegelevate eraettevõteteiga.

§ 453 p. 8. Kindlustusseltsid, kui nende liikmed kannavad vastastikku vastutust ja kui nende tegevus ei ulatu üle ühe maakonna piiri.

§ 453 p. 11. Omavalitsuste poolt ülalpeetavad pandimajad ja viimaste kauplused, kui neis müüakse ainult samas pandimajas panditud asju, ning ühistegelised krediidasutised, kes avavad krediite ja annavad laenusid ainult oma liikmetele ja diskonteerivad ainult liikmetele kuuluvaid veksleid või äritehingutest järelduvaid kohustusi.

§ 453 p. 28. Tuule jõul töötavad jahuveskid oma kui ka võõra vilja ümbertöötamiseks, milledes kõikide kivipaaride läbimõõt kokku ei ületa 130 sm.

§ 453 p. 42. Igasuguste öömajade või möbleeritud tubade pidamine alkoholist jookide ja toidu müügita, kui üüritavate tubade arv ei ületa kolme.

§ 510. Kapitalimaksu võetakse 40 senti igalt ettevõtte põhikapitali sajalt kroonilt, kusjuures kapitali summa või selle osa alla 50 krooni arvesse ei võeta ning summa 50 krooni ja üle selle loetakse sajaks.

§ 513. Krediidiasutistel, kes lasevad välja pantlehti või obligatsioone ja kellel ei ole põhikapitali (§ 512), loetakse põhikapitaliks üks kümnendik osa tähendatud asutiste poolt liikvele lastud pantlehtede ja obligatsioonide nominaalväärtusest.

Kindlustusseltsidelt, kellel ei ole põhikapitali või kelle põhikapital on alla 50.000 kr., võetakse kapitalimaksu 50.000 kroonilt.

§ 516. Otsemaksude seaduse § 509 tähendatud ettevõtted maksavad peale põhiäri- ja kapitalimaksu maksustatavast kasust kasuprotsendimaksu 4% suuruses, kui ettevõtte maksustatav kasu on alla 3% põhikapitalist (§§ 512 ja 513), ja Otsemaksude seaduse § 516 juurde kuulavas tabelis (VSKK nr. 106 — 1916, art. 858) ette nähtud määral, kui ettevõtte maksustatava kasu protsendiline suhe põhikapitaliga on 3% või rohkem.

§ 519 p. 1 lit. „a“. Igasugune tasu (palk, gratifikatsioon ja muud säärased) isikutele, kes kuuluvad juhatusse, nõukogudesse, arve- ja järelevalvekomiteedesse ning revisjonikomisjonidesse, nagu näiteks esimeestele, direktoritele, valitsejatele, liikmetele kui ka ettevõtete valitsejatele, nende abilistele, samuti volinikkudele, mitte üle 4.000 kr. igäihele aastas ja nõnda et selle vajadusele minev kogusumma aastas ei tõuseks:

üle 5%	ettevõtte põhikapitali osalt kuni 100.000 kr.				
„ 3%	„ „ „ „	üle	100.000 kuni	400.000 kr.	
„ 1%	„ „ „ „	„	400.000 „	1.000.000 „	
„ 0,5%	„ „ „ „	„	1.000.000 „	5.000.000 „	
„ 0,1%	„ „ „ „	„	5.000.000 krooni.		

Ettevõtetele, kelle põhikapital on alla 20.000 krooni, lubatakse selleks kulutada kogusummas aastas mitte üle 1.000 krooni.

§ 519 p. 1 lit. „1“. Protsentide maksmiseks mitte üle 8% aastas ettevõtte igasugustelt kohustustelt, samuti ka tegevuses olevalt võõralt kapitalilt.

II.

Sama seaduse § 519 p. 3 täiendatakse litera „c“-ga ja § 526 kolmanda lõikega järgmises redaktsioonis:

§ 519 p. 3. Heategeva iseloomuga kuludeks:

c) annetusteks sisemaa ühingutele ja nende liitudele, sihtasutustele ja sihtkapitalidele, mis töötavad ainult heategeva, hoolekandlise, teadusliku, haridusliku või muu üldkasuliku sihiga, kuid kogusummas aastas mitte üle 0,4% ettevõtte põhikapitalist, igal juhul aga mitte üle 5.000 kr.

§ 526 kolmas lõige. Eelmise lõike kohaldamisel võetakse kapitali- ja kasuprotsendimaksu asemel lisaärimaksu mitteamuudatavate ettevõtete kohta Ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seaduse teise osa jaotus V. (RT 44 — 1928) ettenähtud määral. Ettevõtete oma arvutuse järgi tasutud (§§ 515, 523 ja 620) lisaärimaksu arvatakse tasudaoleva lisaärimaksu katteks.

III.

Sama seaduse § 449 II lisa esimese järgu p. 16, teise järgu p. 16, kolmanda järgu p.p. 9, 12 ja 19 ja neljanda järgu p.p. 2 ja 4 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Esimene järk p. 16. Igasugune kaupade sissevedu välismaalt summale vaatamata, erandiga, mis on ette nähtud käesoleva lisa II järgu p. 16.

Teine järk p. 16. Raamatute ja trükitööde kauplused, mille ruumide aastane üür on üle 500 krooni; neil kauplustel on õigus välismaalt sisse vedada raamatuid ja ajakirju.

Kolmas järk p. 9. Möbleeritud toad alkoholiste jookide ja toidu müügit, kui üüritavate tubade arv on üle kolme ja mitte üle kahekümne.

Kolmas järk p. 12. Alkoholiste jookide väikemüügi ettevõtted väljaviimiseks, arvatud välja veinikeldrid välismaa veinide müügiga.

Kolmas järk p. 19. Igasuguste trükitööde kirjastamine, olgu need teaduslikud, publitsistlikud, ilukirjanduslikud või muusikalised tööd.

Neljas järk p. 2. Tööndusena igasuguste kaupade ülesost edasimüügiks Vabariigis, piiriäärsetele elanikkudele aga ka välismaale, kuni viietuhande kroonini aastas tingimusel, et selleks ei peeta kaubandusasutusi ja laoruumi. Kodumaa tootesainete, põllumajanduse- ja metsasaaduste, kui ka koduloomade ja lindude ülesostjaile lubatakse pidada laoruum või kogumispunkt, kuid ei lubata pidada kaubandusasutusi.

Neljas järk p. 4. Kindlustusseltsid põhikapitaliga kuni 5.000 krooni.

IV.

Käesoleva dekreeedi §§ 510, 516, 519 p. 1 lit. „a“, 519 p. 1 lit. „1“, 519 p. 3 lit. „c“, § 449 II lisa I järgu p. 16, 2 järgu p. 16 ja 3 järgu p. 12, hakkavad maksuma alates 1934 maksuaastast ning muud osad alates 1. jaanuarist 1935.

Alates 1934 maksuaastast kaotavad maksvuse:

- 1) Otsemaksude seaduse (VSK V k.) § 449-II. lisa teise järgu p. 12;
- 2) Seadus kapitalimaksu kõrgendamise kohta (RT 16 — 1919);
- 3) Kuldbilansside seaduse (RT 2 — 1926) § 14 märkus.

Kuivõrd ettevõtted enne käesoleva dekreeedi maksamahakkamist on tasunud maksu rohkem, kui käesoleva dekreeedi maksamahakkamisel maksta tuleb, võetakse ülemäära tasutud maksusummad arvesse järgnevate ärimaksu kohustuste juures või viimaste puudumisel makstakse neile tagasi. Kuivõrd ettevõtted on aga senimaksivate seaduste põhjal tasunud maksu vähem, kui käesoleva dekreeedi maksamahakkamise järgi nõutav, on nad kohustatud tasuma puuduva maksusumma hiljemalt 1. juuliks 1934.

Tallinnas, 15. mail 1934.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

403. Tulumaksu seaduse täiendamise ja muutmise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 15. mail 1934.

I.

Tulumaksu seadus (RT 63/64 — 1920, 78 — 1922, 149 — 1924 ja 29 — 1932) täiendatakse paragrahvidega 22¹, 22² ja 22³ järgmises redaktsioonis:

§ 22¹. Juhul, kui maksukohuslase tulu enne § 21 ettenähtud mahaarvamisi ei ületa 1500 krooni, tehakse eelmises (22) paragrahvis ettenähtud mahaarvamisi tulusummast ka maksukohuslase seesuguste laste kohta, kes § 22 ja selle märkustes nimetatata, kui need on maksukohuslase ülalpidamisel ja ei oma mingit tulu ning ei ole tegevad maksukohuslase tulutoovas majapidamises tööjõududena.

§ 22². Eelmiste paragrahvide põhjal arvutatud tulumaks suurendatakse 10% võrra vallalistele, lahutatutele ja abikaasast lahus tulumaksustatud abielulistele, kes on üle 30 aasta vanad ja kelle ülalpidamisel ei ole ühtegi § 22 tähendatud perekonnaliiget.

Suurendamist ei teostata juhul, kui maksukohuslane vastas eelmises lõikes nimetatud tingimustele tulusaamise aastal vähem kui kuue kuu jooksul.

§ 22³. Eelmiste paragrahvide põhjal arvutatud tulumaksu vähendatakse 10% võrra. Osutub maksusumma alla 5 krooni, jäetakse maks määramata ja sisse nõudmata.

II.

Sama seaduse § 4 täiendatakse p. 10 ja § 11 p. 3 juures olev amortisatsioonitabel järjekorra nr. 6 järgmises redaktsioonis:

§ 4 p. 10. Isikute tulud, kes ei oma Eestis asu- ega elukohta, Eestis teotsevatele aruandvatele kaubandus- või tööstusettevõtetele laenatud rahalistest kapitalidest, kui need tulud kuuluvad maksustamisele Otsemaksude seaduse § 614² põhjal.

Lisa § 11 juurde. Iga-aastase amortisatsiooni (kustutuse) tabel ehitiste, masinate, valmistusriistade j.n.e. kohta.

Järjekorra nr.	Ehitiste, masinate jne. nimetus	Lubatud maha arvata ehitiste ja masinate väärtusest mitte enam kui %
6	Üldtarvitamiseks peetavad jõuvankrid, samuti laevade presendid, purjed ja taglas	20

III.

Sama seaduse § 2 lit. f ja § 21 märkus 1 esimene lõige muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2 lit. f. Põllumajanduslikud ühistegelised tootmisühingud (piima-, kartuli-, masinatarvitajate-, turba-, pulli- jms. ühingud); muud ühistegelised ettevõtted, kelle maksustamisele kuuluv tulu ei ületa 400 kr.

§ 21 märkus 1 esimese lõige. Aruandvate ettevõtete maksusumma arvutatakse nii, et see ei tõuseks üle 20% maksustatavast tulust.

IV.

Käesolev dekreet selles osas, mis puutub Tulumaksu seaduse § 2 lit. f. ja § 22¹, hakkab maksma alates 1935 maksuaastast, muudes osades — alates 1934 maksuaastast. Alates 1934 maksuaastast kaotavad maksvuse Tulumaksu vähendamise seadus (RT 46 — 1930) ja Tulumaksu seaduse § 21 märkus 5. Tulumaksu seaduse § 4 p. 10 (käesoleva dekreeidi II osa) tähendatud tulused

võib Vabariigi Valitsus maksust osaliselt või täielikult vabastada ka eelmiste aastate eest, kui need tulud on maksustatud Otsemaksude seaduse § 614 p. 3 põhjal.

Tallinnas, 15. mail 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majanduseminister.

404. Maiusainete-maksu seaduse kaotamise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 15. mail 1934.

Maiusainetemaksu seadus (RT 30 — 1932 ja 19 — 1933) kaotab maksu-
vuse alates 1. juulist 1934.

Tallinnas, 15. mail 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majanduseminister.

405. Rahakapitalide tulude maksu osas Otsemaksude seaduse täiendamise ja muutmise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 15. mail 1934.

I.

Otsemaksude seadus (VSK V kõjde ühes hilisemate muudatuste ja täien-
dustega) täiendatakse §§ 614¹ ja 614² järgmises redaktsioonis:

§ 614¹. Maksu rahakapitalide tuludelt võetakse 10% määral tuludelt, mis üksikud eraisikud ja -asutused (arvatud välja Otsemaksude seaduse §§ 509 ja 574 tähendatud ettevõtted) saavad ärimaksustamisele kuuluvatele avalikult aru andma kohustatud kaubanduslikkudele ja tööstuslikkudele ettevõtetele (Otsemaksude seaduse §§ 509—528 ja § 574) ükskõik mis viisil kasutamiseks antud rahakapitalidelt.

Maksustamisele ei kuulu protsendid, mis saavad sisemaa ühistegelised põllumajanduslikud tootmisettevõtted.

§ 614². Kui eelmises (614¹) paragrahvis tähendatud tulu saajaks on isikud, kes Tulumaksu seaduse § 4 p. 10 põhjal ei kuulu tulumaksustamisele, võetakse nimetatud tuludelt rahakapitalide maksu 15% määral.

II.

Otsemaksude seaduse § 614 p. 3 kaotab maksvuse, kuid sama seaduse § 620 kohaldatakse § 614¹ ja § 614² põhjal võetavale maksule.

III.

Käesolev dekreet hakkab maksma avaldamisega ja kohaldatakse alates 1935. maksuaastast — sellele eelneva tegevusaasta jooksul saadud rahakapitalide tulude maksustamisega.

1933. aastal saadud rahakapitalide tulud, mis tähendatud Otsemaksude seaduse § 614² (käesoleva dekreeidi I osa), kui nendelt ei ole võetud 10%-list erimaksu Riigi eelarve tasakaalustamiseks, tööpuuduse vastu võitlemiseks ja töövõimaluste soetamiseks füüsilistelt isikutelt võetava erimaksu määru (RT 100 — 1932) § 11 alusel, maksustatakse 1934. aastal Otsemaksude seaduse § 614 p. 3 ettenähtud rahakapitalide tulude maksuga 5% asemel 15% määral. Ettevõtted, kes enne käesoleva dekreeidi avaldamist tasusid maksu vähem, kui käesoleva lõike järgi nõutav, on kohustatud tasuma puuduva maksusumma hiljemalt 1. juuliks 1934.

Tallinnas, 15. mail 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majanduseminister.

406. Vabariigi Valitsuse otsus 23. maist 1934.

Määrata kindlaks Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseaduse § 2 põhjal (RT 123/124 — 1924) 1934 a. peale 4% suuruses maks, mida Maa-pank, Pikalaenu Pank, oma põhikirjade alusel eripõhikapitalidega töötavad riiklikud ettevõtted, omavalitsuste asutused ning erakoolide ülalpidajad on kohustatud Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensionikapitali heaks nende poolt Pensiõni seaduse alla kuuluvatele isikutele ja õpetajatele makstava palgasumma pealt maksma.

Peaminister K. Päts.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Riigisekretär K. Terras.

407. Määrus raudtee ülesõidu- ja ülekäigukohtadel hoiatusmärkide ülesseadmise kohta.

Antud Teedeministri poolt 17. mail 1934.

Alus: Raudteede seaduse § 152 (RT 22 — 1931).

§ 1. Sõidukite ja jalakäijate hoiatuseks püstitatakse raudtee ülesõidu- ja ülekäigukohtadel ristitaolised valgeks-mustaks värvitud märgid — hoiatusristid, mis koosnevad:

a) kaitsetõketega varustatud ülesõidu- või ülekäigukohtadel — posti otsa kinnitatud kahest risti pandud valgest lauast, milliste ülemised pikemad otsad on värvitud mustaks,

b) kaitsetõketeta ülesõidu- või ülekäigukohtadel üle ühe roobastee — posti otsa kinnitatud kahest risti pandud valgest lauast, milliste otsad on värvitud mustaks,

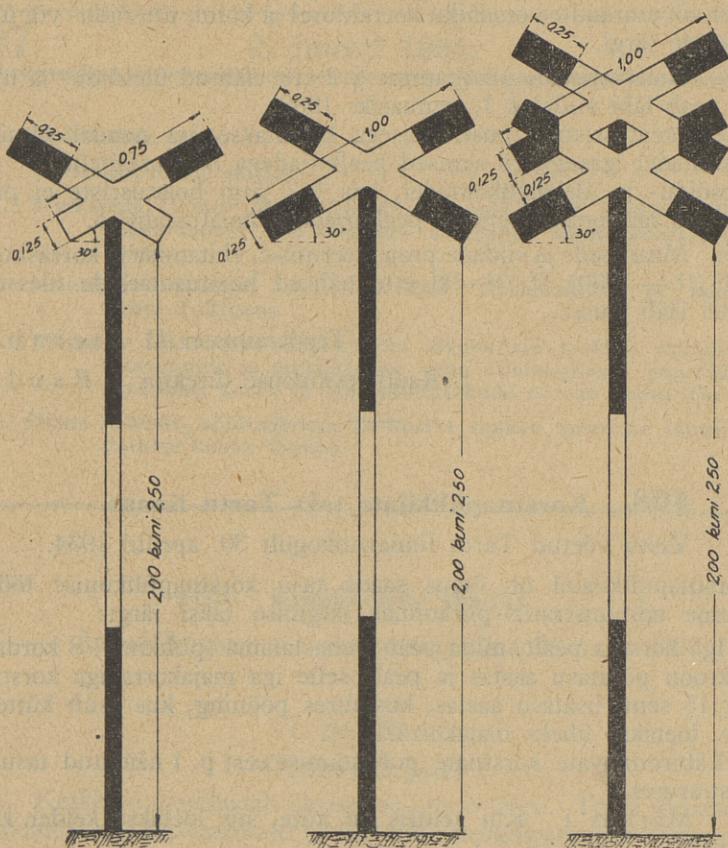
c) kaitsetõketeta ülesõidu- või ülekäigukohtadel üle mitme roobastee — posti otsa kinnitatud neljast valgest lauast, mis kokku pandud kahe ristina ja milliste otsad on värvitud mustaks.

Hoiatusristide esikülj ja mõõdud (meetrites) on näidatud joonisel:

Kaitsetõketega ülesõidu- ja ülekäigukohtadel.

Kaitsetõketeta ülesõidu- ja ülekäigukohtadel üle ühe tee.

Kaitsetõketeta ülesõidu- ja ülekäigukohtadel üle mitme tee.

Hoiatusristide tagakülj värvitakse valgeks. Post värvitakse mustaks-valgeks-mustaks. Hoiatusristidele ei tehta mingisuguseid pealkirju.

§ 2. Hoiatusristide ülesseadmine on sunduslik kõikidel klassiteedel ja muudel ülesõidu- ja ülekäigukohtadel, välja arvatud niisugused külavahe- ja metsateede ülesõidu- ja ülekäigukohad, millel raudtee äärmisest roopast 10 meetri kaugusel asuvast punktist on näha lähenevat rongi: laiarööpmelisel raudteel — 350 meetri ja kitsarööpmelisel — 200 meetri kaugusel.

Eraülesõidu- või ülekäigukohtadel hoiatusriste ei püstitata.

§ 3. Hoiatusristid püstitatakse paremale poole sõiduteed ja asetatakse:

- kaitsetõketega ülesõidu- ja ülekäigukohtadel — kaitsetõkete kohale,
- kaitsetõketeta ülesõidu- ja ülekäigukohtadel, väljaspool linnu ja aleveid — mitte lähemale kui 8 meetrit raudtee välimisest roopast ja

c) linnades ja alevites — kohalikkude olude kohaselt.

Erandina võib hoiatusristi püstitada vasakule poole sõiduteed, kui ta sealt kohalikkude olude tõttu on sõidukitele kaugelt paremini nähtav.

Hoiatusristide püstitamise üle vasakule poole sõiduteed otsustab riigi-raudteel ja sellega rööpmelises ühenduses olevatel eraharuteedel raudteevalitsuse direktor.

§ 4. Hoiatusristid püstitatakse ja peetakse korras raudteevalitsuse, eraharutee või eraraudtee omaniku korraldusel ja kulul, ülesõidu- või ülekäigukoha alluvuse järgi.

§ 5. Hoiatusristide püstitamine § 2 ette nähtud ülesõidu- ja ülekäigukohtadel peab läbi viidama 1. jaanuariks 1936.

Ühes hoiatusristide püstitamisega kaotatakse ära nendel ülesõidu- ja ülekäigukohtadel igasugused senised pealkirjadega hoiatustahvlid.

Ülesõidu- ja ülekäigukohtadel, kus § 2 järgi hoiatusriste ei püstitata, jäävad ka ära igasugused senised pealkirjadega hoiatustahvlid.

§ 6. Maanteede ja sildade projekteerimise, ehitamise ja korrashoiu määruse (RT 31 — 1930) §§ 96—98 ette nähtud hoiatusmärkide ülesseadmise maanteedel jääb jõusse.

Teedeminister O. Sternbeck.

Raudteevalitsuse direktor J. Raudsep.

408. Korstnapühkijate taks Tartu linnas.

Vastu võetud Tartu linnavolikogult 30. aprillil 1934.

Korstnapühkijatel on õigus saada tasu korstnapühkimise tööde eest Tartu linna administratiiv-piirkonnas järgmise taksi järgi:

1. Iga korstna pealt, mida peab puhastatama (pühkima) 8 korda aastas, üks (1) kroon põhitasu aastas ja peale selle iga majakorra iga korstna lõõri osa pealt 15 senti lisatasu aastas, kusjuures pööning, kus asub küttekoldega eluruume, loetakse üheks majakorrak.

2. Läbironitavate korstnate puhastamise eest p. 1 näidatud tasu kolmekordses suuruses.

Märkus 1. Kui keldris on küte, siis loetakse kelder ka majakorrak.

Märkus 2. Korstna puhastamise hulka eeltähendatud tasu eest kuulub ka korstnaga ühenduses olevate ahjude, pliitide ja teiste tuleasemete suitsulõõride puhastamine puhastususte kaudu.

Märkus 3. Tasu maksmine peab toimuma iga poole aasta (kalendriaasta) tagant.

Käesolev taks hakkab maksma 1. juulist 1934.

Samast ajast kaotavad maksvuse taksid, mis vastu võetud linnavolikogult 26. juunil 1922 ja 27. juunil 1924 ja avaldatud RT 103 — 1922 ja 97 — 1924.

Tartus, 19. mail 1934. Nr. 3071.

Linnapea A. Tõnisson.

Sekretär A. Mägi.